

§ 23. 1. Wysokość opłat rodziców ustala terenowy organ administracji państwowej właściwy dla ich miejsca zamieszkania — na okres każdego roku kalendarzowego.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią należność podlegającą egzekucji administracyjnej.

3. Terenowy organ administracji państwowej właściwy dla miejsca zamieszkania rodziców dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zwolnić ich całkowicie lub częściowo od odpłatności na określony czas, nie dłużej jednak niż na 1 rok kalendarzowy.

§ 24. Wpływy z opłat za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej podlegają przekazaniu na rachunek budżetu rady

narodowej właściwej dla miejsca zamieszkania osób zobowiązanych do odpłatności.

§ 25. Ileć w rozporządzeniu jest mowa o terenowym organie administracji państwowej, należy przez to rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 26. Traci moc uchwała nr 119 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1974 r. w sprawie pomocy materialnej dla dzieci i młodzieży w rodzinach zastępczych (Monitor Polski Nr 22, poz. 127 i Nr 30, poz. 184).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

20

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 stycznia 1979 r.

w sprawie uczestnictwa Izraela i Tonga w Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 34, poz. 284), został złożony Rządowi Holandii dnia 11 listopada 1977 r. dokument przystąpienia Izraela do wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 16 ustęp 2 powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Izraela dnia 10 stycznia 1978 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Tonga notą z dnia 10 sierpnia 1978 r. powiadomił Rząd Holandii, iż uważa się za związanego wymienioną konwen-

cją, rozciągniętą przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Rząd Tonga potwierdził zastrzeżenie do artykułu 9 konwencji złożone przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 16 grudnia 1964 r.

Ponadto Rząd Tonga złożył następujące zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 10 Konwencji Rząd Tonga zastrzega sobie prawo nieuznawania rozporządzeń testamentowych dokonanych, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, w formie ustnej przez jednego z jego obywateli, nie posiadającego żadnego innego obywatelstwa.“

Minister Spraw Zagranicznych: w. z. J. Czyrek

21

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 25 stycznia 1979 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu nagród.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 września 1978 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 23, poz. 104) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. z 1973 r. Nr 41, poz. 249, z 1974 r. Nr 49, poz. 306, z 1975 r. Nr 45, poz. 236, z 1976 r. Nr 40, poz. 236, z 1977 r. Nr 34, poz. 148, z 1978 r. Nr 23, poz. 104 i Nr 28, poz. 122 oraz z 1979 r. Nr 1, poz. 4), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

1) § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 41, poz. 249) w brzmieniu:

„§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród poczynwszy od dnia 1 stycznia 1973 r.“,

2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1974 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 49, poz. 306) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród poczynwszy od dnia 1 stycznia 1974 r.“,

3) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1975 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 45, poz. 236) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród, począwszy od obliczania tego funduszu za rok 1975.“

- 4) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. zmieniającego rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu nagród, w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej oraz w sprawie zakładowego funduszu mieszkaniowego (Dz. U. Nr 40, poz. 236) w brzmieniu:

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do nagród z zakładowego funduszu nagród wypłacanych począwszy od nagród za rok 1976.“

- 5) § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1977 r. zmieniającego rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu nagród, w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej oraz w sprawie zakładowego funduszu mieszkaniowego (Dz. U. Nr 34, poz. 148) w brzmieniu:

„§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r.“

- 6) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 września 1978 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 23, poz. 104) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród począwszy od dnia 1 stycznia 1978 r.“

- 7) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1978 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 28, poz. 122) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród począwszy od obliczenia tego funduszu za rok 1978.“

- 8) § 1 i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1979 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 1, poz. 4) w brzmieniu:

„§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 września 1978 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. Nr 23, poz. 104) § 3. otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród począwszy od dnia 1 października 1978 r.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.“

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 25 stycznia 1979 r. (poz. 21).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 października 1973 r.

w sprawie zakładowego funduszu nagród.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 2, art. 10 pkt 3 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150), zwanej dalej „ustawą“.
- 2) centralnej jednostki wprowadzających na podstawie przepisów szczególnych kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego (jednostki inicjujące).

§ 2. 1. Przez fundusz płac, o którym mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć:

- 1) planowany osobowy fundusz płac,
- 2) w jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą korektę funduszu płac — planowany osobowy fundusz płac skorygowany z tytułu bankowej korekty funduszu płac,
- 3) w jednostkach i organizacjach gospodarczych, w których zostały wprowadzone zasady systemu ekonomiczno-finansowego bądź zasady zmodyfikowanego systemu ekonomiczno-finansowego — wydzielony z dyspozycyjnego funduszu płac osobowy fundusz płac, powiększony o wypłaty z funduszu premiewego tworzonego z zysku, dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych, dokonane

w roku, za który tworzony jest zakładowy fundusz nagród.

2. Fundusz płac, o którym mowa w ust. 1, ulega zmniejszeniu o:

- 1) obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia,
- 2) obciążenia z tytułu przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac.

3. Do funduszu płac stanowiącego podstawę tworzenia zakładowego funduszu nagród nie wlicza się rzeczywistych wypłat następujących wynagrodzeń i świadczeń:

- 1) nagród jubileuszowych,
- 2) gratyfikacji dla członków personelu latającego i pokładowego,
- 3) dodatkowych wynagrodzeń dla oblatywaczy samolotów i za sprawdzanie spadochronów,
- 4) wynagrodzeń kierowców autobusów używanych do przewozu wycieczek,
- 5) wynagrodzeń za czas ćwiczeń (prób) i występów orkiestr zakładowych,
- 6) ekwiwalentów za pranie i reperację odzieży roboczej, wykonywane we własnym zakresie przez pracowników,
- 7) dodatkowych świadczeń pieniężnych bądź wartości świadczeń w naturze przyznawanych na podstawie przepisów szczególnych, takich jak:
 - a) strawne oraz dodatki dewizowe, wypłacane w żegludze i rybołówstwie morskim odpowiednio przealiczone,
 - b) zwrot kosztów przejazdu do miejsca zamieszkania w celu odwiedzenia rodzin, wypłacany pracowni-

- kom czasowo przeniesionym lub zwierzbowanym do pracy,
- c) ekwiwalent za przejazdy koleją, wypłacany na podstawie Karty górnika,
 - d) ryczałty za noclegi i za koszt wynajęcia kwatery prywatnych opłacanych przez zakład pracy dla pracowników czasowo przeniesionych,
 - e) dodatki mieszkaniowe dla nauczycieli oraz dla pracowników urzędów gmin, urzędów miast (miast i gmin), zryczałtowany ekwiwalent z tytułu najmu mieszkania u osoby prywatnej przysługujący pracownikom medycznym, ekwiwalent pieniężny dla nauczycieli z tytułu zrzeczenia się prawa do bezpłatnego mieszkania,
 - f) zasiłek na zagospodarowanie dla nauczycieli, jednorazowy zasiłek na zagospodarowanie przysługujący niektórym pracownikom służby zdrowia po raz pierwszy przystępującym do pracy,
 - g) ryczałt przesiedleniowy przy przeniesieniach służbowych oraz zasiłek osiedleniowy dla nauczycieli,
 - h) wartość posiłków profilaktycznych i regeneracyjno-wzmacniających, a także innych środków wydawanych do spożycia pracownikom bezpłatnie lub częściowo odpłatnie (w części nie opłaconej), dodatk kaloryczny dla personelu latającego i pokładowego w lotnictwie cywilnym,
 - i) ekwiwalent za przedłużenie używalności odzieży roboczej lub obuwia ochronnego oraz za używanie odzieży własnej zamiast roboczej przez pracowników, uczniów i studentów,
 - j) zapomogi wypłacane pracownikom własnym z funduszu pozostającego w dyspozycji ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego),
 - k) wynagrodzenia i odszkodowania przysługujące pracownikom w razie rozwiązania umowy o pracę (z naruszeniem lub bez naruszenia obowiązujących przepisów),
 - l) odprawę przy przejściu na emeryturę, przyznawaną na podstawie przepisów szczególnych; odprawa (wynagrodzenie) za 10-letni staż pracy w żegludze międzynarodowej w razie utraty zdrowia,
 - l) inne świadczenia pieniężne wypłacane przez zakłady pracy na podstawie Kodeksu pracy lub układów zbiorowych pracy,
- 8) wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac, oprócz ponadplanowych wypłat z osobowego funduszu płac realizowanych w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej i mieszkaniowej z tytułu wcześniejszego rozpoczęcia lub przedłużenia okresu ogrzewczego, jak również z tytułu przedłużenia czasu pracy własnych pracowników zatrudnionych przy odśnieżaniu oraz wynagrodzeń pracowników oddelegowanych okresowo do przedsiębiorstwa (zakładu) oczyszczania miasta, do wykonywania prac związanych z akcją zimową,
- 9) ekwiwalentów pieniężnych wypłacanych uczniom zasadniczych i średnich szkół zawodowych dla niepracujących za praktyki zawodowe (wakacyjne) oraz za zajęcia praktyczne lub specjalizujące odbywane w zakładach pracy, a także przyznawanych im nagród pieniężnych i wartości nagród rzeczowych,
- 10) stypendiów pracowniczych i fundowanych,
- 11) wynagrodzeń studentów szkół wyższych z tytułu odbywania praktyk robotniczych,
- 12) wynagrodzeń za pracę nakładczą,
- 13) wartości robocizny z tytułu zadań szkoleniowo-produkcyjnych wykonywanych przez jednostki wojskowe,

- 14) świadczeń pieniężnych wypłacanych chorym za czynności wykonywane w ramach terapii zajęciowej w zakładach dla nerwowo i psychicznie chorych,
- 15) zasiłków chorobowych.

§ 3. 1. Wskaźnik, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, ustala się w sposób następujący:

- 1) wskaźnik kwoty nagród uzyskany za wyniki roku 1972 z funduszy: zakładowego, za osiągnięcia ekonomiczne załóg lub za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne — ustala się w stosunku do funduszu płac roku 1972,
- 2) wskaźnik zakładowego funduszu nagród za lata 1973—1981 — ustala się w stosunku do funduszu płac danego roku.

2. Coroczne podwyższanie zakładowego funduszu nagród, zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy, następuje przy zastosowaniu wskaźnika ustalonego przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Jeżeli w jednostce organizacyjnej w wyniku zmiany zasad wynagradzania oraz wprowadzenia płac wolnych od podatku od wynagrodzeń i składki emerytalnej nastąpiłoby zmniejszenie kwoty naliczonego funduszu nagród, wskaźnik naliczania zakładowego funduszu nagród ulega podwyższeniu do wielkości zapewniającej utrzymanie takiej kwoty zakładowego funduszu nagród, jaka przypadłaby przed zmianą; zasady podwyższania wskaźnika określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. Do wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalania wysokości indywidualnej nagrody, niezależnie od wynagrodzenia określonego w art. 3 ust. 1 ustawy, zalicza się:

- 1) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej na skutek:
 - a) wypadku przy pracy,
 - b) wypadku w drodze z pracy lub do pracy,
 - c) choroby zawodowej,
 - d) przebywania w szpitalu lub sanatorium,
 - e) choroby przypadającej w okresie ciąży,
- 2) zasiłek macierzyński,
- 3) zasiłek wyrównawczy,
- 4) wynagrodzenie wypłacane z osobowego funduszu płac za czas efektywnie nie przepracowany w związku ze zwolnieniem od pracy na podstawie przepisów w sprawie zwolnień od pracy w uspołecznionych zakładach pracy, a także przepisów w sprawie zasad kierowania pracownikami uspołecznionych zakładów pracy do szkół dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych, jeżeli przepisy przewidują wypłatę wynagrodzeń za czas tych zwolnień od pracy,
- 5) wynagrodzenie za okres odbywania ćwiczeń wojskowych obliczone jak za urlop wypoczynkowy.

§ 5. Pracownik spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 ustawy także wówczas, jeżeli rozpoczął pracę nie później niż w ciągu pierwszych dwóch tygodni danego roku i pracował nienagannie do końca tego roku.

§ 6. 1. Indywidualne nagrody przyznaje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową na podstawie zakładowego regulaminu rozdziału nagród ustalonego przez konferencję samorządu robotniczego.

2. Zakładowy regulamin rozdziału nagród powinien przede wszystkim ustalać kryteria przyznawania nagród za wyniki pracy ze szczególnym uwzględnieniem jakości produkcji. Kryteria te powinny być tak określone, aby ocena wyników pracy następowała z uwzględnieniem stopnia winy pracownika za obniżenie jakości produkcji. Jeżeli ustalenie stopnia winy pracownika za obniżenie jakości produkcji nie jest możliwe ze względu na szczegól-

ny charakter organizacji pracy, rozdział nagród następuje przy zastosowaniu kryteriów ustalonych dla pracy zespołowej.

§ 7. Nagrody z zakładowego funduszu nagród mogą być przyznane także uczniom, z którymi zakład pracy zawarł umowę o naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy, a zwłaszcza uczniom szczególnie wyróżniającym się w nauce; zasady przyznawania tych nagród powinien określać zakładowy regulamin rozdziału nagród, o którym mowa w § 6.

§ 8. 1. Za stanowiska kierownicze, o których mowa w art. 8 ustawy, uważa się stanowiska dyrektora, zastępcy dyrektora oraz głównego księgowego.

2. Konferencja samorządu robotniczego na wniosek kierownika zakładu pracy określi inne stanowiska, na których pracownicy są odpowiedzialni za organizację pracy, w rozumieniu przepisu art. 8 ustawy.

3. Jednostka nadrzędna nad zakładem pracy ustala przed rozpoczęciem roku kalendarzowego (obrachunkowego) zadania, od których wykonania uzależnione jest przyznanie nagród pracownikom objętym art. 8 ustawy, jak również ustala zasady zmniejszania nagród w wypadkach niepełnego wykonania wyznaczonych zadań.

4. Zadania, o których mowa w ust. 3, powinny wyznaczać osiągnięcie wskaźników obejmujących całoroczne ogólne wyniki gospodarowania zakładem pracy lub wyników w zakresie innej działalności mającej szczególne znaczenie dla rozwoju zakładu pracy (branży) albo dla zaspokojenia pilnych potrzeb społecznych.

5. Stwierdzenie wykonania wyznaczonych przez jednostkę nadrzędną zadań następuje po ustaleniu wyników finansowych działalności zakładu pracy za rok, za który przysługuje nagroda na podstawie zweryfikowanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych.

6. Wysokość indywidualnych nagród dla pracowników na stanowiskach określonych w ust. 1 zatwierdza jednostka nadrzędna.

§ 9. 1. Za lata pracy, o których mowa w art. 9 ustawy, uważa się lata kalendarzowe (obrachunkowe), za które pracownik nabył prawo do nagrody.

2. Z okresów, o których mowa w ust. 1, nie należy wyłączać tych lat kalendarzowych (obrachunkowych), za które pracownik nie otrzymał indywidualnej nagrody w związku z niezachowaniem warunków uprawniających do jej uzyskania.

§ 10. 1. Konferencja samorządu robotniczego może część naliczonego, lecz nie wykorzystanego zakładowego funduszu nagród, nie większą jednak niż 25% środków, o których mowa w art. 10 ustawy, przeznaczyć na nagrody:

- 1) dla pracowników, którzy wniesli szczególnie duży wkład w realizację gospodarczych i społecznych zadań zakładu pracy, dla pracowników, którzy przyczynili się do szybkiego wdrożenia oraz rozwoju produkcji wyrobów o wysokim poziomie nowoczesności i użyteczności, jak też do oszczędności surowców i materiałów,
- 2) dla najlepszych mistrzów i wychowawców młodzieży.

2. Zakład pracy przeznacza 50% naliczonego, lecz nie wykorzystanego zakładowego funduszu nagród na zakładowy fundusz mieszkaniowy.

3. Kwoty ze środków, o których mowa w art. 10 ustawy, nie wykorzystane w roku bieżącym, powiększają środki przeznaczone na ten cel w roku następnym.

4. Wysokość nagrody indywidualnej ze środków, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć wysokości nagrody przyznanej pracownikowi z zakładowego funduszu nagród według obowiązującego w zakładzie pracy wskaźnika nagród indywidualnych za dany rok kalendarzowy.

5. Podział środków zakładowego funduszu nagród, o którym mowa w art. 10 ustawy, stanowiących różnicę między naliczonym zakładowym funduszem nagród a sumą wypłaconych indywidualnych nagród, następuje po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego.

6. Kwota naliczonego zakładowego funduszu nagród powyżej poziomu tego funduszu ustalonego w wyniku weryfikacji rocznego sprawozdania finansowego zmniejsza środki, o których mowa w art. 10 ustawy, a w razie ich braku — zakładowy fundusz nagród przysługujący za rok następny.

7. Uzupełniający odpis na zakładowy fundusz nagród, ustalony w wyniku weryfikacji rocznego sprawozdania finansowego, zwiększa środki, o których mowa w art. 10 ustawy.

§ 11. Jeżeli w zakładzie pracy nie działa konferencja samorządu robotniczego, przewidziane w rozporządzeniu uprawnienia konferencji samorządu robotniczego przysługują radzie zakładowej i kierownikowi zakładu pracy, działającym w porozumieniu.

§ 12. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala, w jakiej wysokości procentowej w stosunku do funduszu płac przysługuje zakładowy fundusz nagród jednostce organizacyjnej objętej art. 1 ust. 1 ustawy, utworzonej po dniu 1 stycznia 1973 r. w wyniku zmian organizacyjnych.

§ 13. W zakresie unormowanym rozporządzeniem tracą moc:

- 1) uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami),
- 2) uchwała nr 179 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały nr 84 z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych na inne jednostki organizacyjne (Monitor Polski Nr 52, poz. 246 z późniejszymi zmianami),
- 3) uchwała nr 397 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Monitor Polski z 1963 r. Nr 93, poz. 434 i z 1966 r. Nr 64, poz. 307),
- 4) uchwała nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 31, poz. 208).

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.